

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

ΠΡΑΞΗ ΠΕΜΠΤΗ
ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΗ
ΠΑΝΩΡΙΑ και ΑΘΟΥΣΑ

ΠΑΝΩΡΙΑ

- 75 Ποιοι λογισμοί εγεννήθησα, Αθούσα, στην καρδιά μου
κι είναι λίγη ώρα αφού γροικώ κι άφτου τα σωθικά μου;
Η δύναμή μου εχάθηκε κι η ψη μου απολιγαίνει
κι από το στήθος μου αναπνιά σαν πρώτας πλιο δε βγαίνει.
Τα μέλη μου όλα κόβγουνται κι είναι απονεκρωμένα
- 80 κι ο λογισμός μου, κάτεχε, δεν είναι μετά μένα.
Τρέμω και δεν κατέχω πώς να σου το 'μολογήσω·
κι είντα να κάμω στη φορά ετούτη θα ρωτήσω.
Μα 'χοντας θάρρρος εις εσέ σα να 'σουν αδερφή μου,
να σου ξαγορευτώ πρεπό είναι την παιδωμή μου.
- 85 Αποταχιάς στο σπίτι μας κάθοντας μετά σένα
τα βάσανα εθυμήθηκα απόχω καμωμένα
του Γύπαρη και το ζιμιό άρχιζα ν' ατιμάζω
τη γνώμη μου κι αλύπητη πολλά να τήνε κράζω
λέγοντας: δεν είναι πρεπό τούτος ο νιος για μένα
- 90 να μηδέν έχει ανάπαψη στον κόσμο γνωρισμένα.
Πώς είναι μπορεζάμενο για λόγου μου να δώσει
τέλος κακό γείς άγγουρος με παιδωμή του τόση;
γείς από μ' αγαπά πολλά κι έχει με σαν την ψη ντου
και τη ζωή μου πεθυμά πλια παρά τη δική ντου;
- 95 Μα 'δά θ' αρχίσω να παινώ πλήσα την ομορφιά ντου,
να ρέγομαι τα ήθη του και την προπατηζά ντου.
Μα τι θα λέω παραμπρός; Τότες εδοξευτήκα

- τα σωθικά μου το ζιμιό κι εις την αγάπη εμπήκα.
Και τώρ' αγνώριστες φωτιές και πάθη ακάτεχά μου
100 καίσι και βασανίζουσι τη δόλια την καρδιά μου·
κι ωσάν το ξύλο το χλωρό την ώραν απ' αρχίζει
να καίγεται συχνοκτυπά και το νερό στραγγίζει,
τέτοιας λογής το στήθος μου κτυπά κι αναστενάζει
και δάκρυα στάσσει εκ τη φωτιά των αμματιώ απού διάζει.
- 105 Κι ο ξεχαμημένος λογισμός στην παιδα μου την τόση
βουλή καλή μηδεκιαμιά δεν ξεύρει να μου δώσει.
«Γλάκα» μου λέγει μοναχάς, «συμπάθιο ζήτηξέ του
και να 'χει λύπηση σ' εσέ, με δάκρυα μίλησέ του».
Και τώρα πεθυμιά πολλή έχω να του μιλήσω,
110 στα βάσανα που τ' άξωσα συμπάθιο να ζητήσω.
Άφτω, κρυγιάίνω, καίγομαι, τρομάσσω και φοβούμαι,
αποκοτώ και χάνομαι και δεν κατέχω πού 'μαι.
Αθούσα, δώσ' μου εσύ βουλή, πε μου πού θες να δώσω
και τη ζωή μου σήμερα πώς να τήνε γλυτώσω;

Έμμανουήλ Κριαράς & Κομνηνή Δ. Πηδώνια (επιμ.), *Γεωργίου Χορτάτση, Πανώρια*, κριτική έκδοση με εισαγωγή, σχόλια και λεξιλόγιο Έμμανουήλ Κριαρά. Αναθεωρημένη με επιμέλεια Κομνηνής Δ. Πηδώνια, Ζήτηρος, Θεσσαλονίκη 2007.